

nemlig fra Begyndelsen af October Maaned til Udgangen af Marts Maaned 1851. Det eneste Bederlag for Consumtionen, der er foreslaaet paa det indirecte Skattegebet, er nemlig Forhøielse af Brændeviinsproductionsafgiften; men denne fandt allerede isørveien Sted paa Grund af Krigsskatten, og i Anledning af hvilken sidste Forhøielse Kjøbenhavn særligen i dette Aar efter den nu gjældende Krigsskatslov yder 32,000 Rbd. mere end de øvrige Kjøbstæder. Om man nu vil sige, at efter den Afstemning, som her har fundet Sted ved den paagjældende Sags 2den Behandling, bliver Kjøbenhavn fra 1ste Januar 1851 ogsaa deelagtig i en betydelig Consumtions-Nedsættelse i alt Fald omtrent dobbelt saa stor som den, der af Regjeringen var paataent, uden at noget særligt Bederlag fordres, saa maa det dog erindres, at, om end denne Omstændighed kunde komme i Betragtning, forsaavidt det sidste Qvartal af indværende Finantsaar eller, hvad der er det samme, første Qvartal af næste Calendaraar angaaer, saa er der dog for Kjøbenhavns Vedkommende ingen saadan Betragtning at opstille med Hensyn til indværende Qvartal, i hvilket Kjøbstæderne, uden at erlægge noget som helst Bederlag, ligesom have faaet en Eftergivelse af Consumtionen, som Brutto beløber circa 80,000 Rbd. Nu veed jeg meget vel, at man derimod vil kunne indvende, at det ikke er Kjøbstæderne alene, som nyde godt af Consumtionens Ophævelse, men at det ogsaa er Landboerne; men jeg maa da bede erindret, at man maa see hen, ikke blót til dette, men ogsaa til det følgende Qvartal, og endvidere heller ikke forbigaae det Argument, som den ærede Taler fremhævede som et Hovedargument, at hine Kjøbstæder igjennem Consumtionsgodtgjørelsen have faaet en yderligere Begunstigelse. Det forekommer mig da, at der kunde være Anledning til noget at forhøie Bygningssafgiften for Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn. Iøvrigt er det jo vist, at Forholdene nu stille sig noget anderledes med Hensyn til denne Sag, end da Regjeringens Forslag blev fremlagt; thi dengang var der foreslaaet, at Kjøbenhavn skulde ad indirecte Skattevei give et Bederlag for de Lettelse i Henseende til Consumtionsvæsenet, som tilsa-

des den fra 1ste Januar 1851, nemlig 90,000 Rbd. Dette Bederlag er ikke blevet bevilget ved Sagens Afstemning her i Salen, og forsaavidt altsaa kunde der maaffe være Anledning til at gjøre nogen Forandring i det Forslag, som nu foreligger. Men jeg maa ialtsald troe, at det kun kunde være ved en Forandring i den Retning at nedsætte den foreslaaede Forhøielse noget, medens der vel kunde være Grund til, ved Fastsættelsen af Kjøbstadbygningernes Krigsskat for næste Aar, at tage noget i Betragtning, at alle Provinetskjøbstæder ved Consumtionens Ophævelse virkelig have opnaaet en meget betydelig Begunstigelse, og at de af den Grund godt kunne taale, under overordentlige Forhold som dem, vi maae være beredte paa, at yde noget større directe Bidrag til Statskassen, end Tilfældet har været efter de hidtilgjældende Krigsskatslove.

Monrad: Det glæder mig, at jeg saa tidlig har faaet Ordet ved denne Sags Behandling, medens endnu ikke de store Lidenskaber ere komne i Bevægelse, thi, naar først disse ere fatte i Bevægelse, bliver man, som man seer, saa let misforstaaet, og, naar man søger at bringe Folk til at indsee, at de i Grunden ere enige med Hensyn til de vigtigste Principer, bliver netop det meget ilde optaget. Det blev igaar af den høitærede Finantsminister bemærket — det være mig tilladt at kalde denne Uttring tilbage i Erindringen — at jeg skulde have havt stor Indflydelse paa Krigsskatloven, saaledes som den fra Først af fremstod. Jeg troer ikke, at den ærede Finantsminister kan vide, om min Indflydelse derpaa har været stor eller lille; den egentlig endelige Gaand blev lagt paa dette Forslag ikke i selve Statsraadet, men i et Udvalg, som Statsraadet nedsatte, og hvoraf jeg rigtignok ogsaa var Medlem, og dette Udvalgs Indstilling fandt Statsraadets Bifald. Jeg skal nu gaae over til at betragte selve Krigsskatloven, saaledes som den nu foreligger. Det er aldeles rigtigt, at man tog imod denne som en Lov, man egentlig ikke syntes om, som en Lov, der kun skulde være forbigaaende, men nu har levet ikke saa kort, er kommen anden Gang igjen, og kommer nu 3die Gang igjen, saa at man vel maa være berettiget til ikke at ansee denne Lov og dens